EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

21. jaanuar 2010 *

Kohtuasjas C-444/07,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku (Poola) 27. juuni 2007. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 27. septembril 2007, maksejõuetusmenetluses

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees esimese koja esimehe ülesannetes A. Tizzano, kohtunikud E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič ja J.-J. Kasel (ettekandja),

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: ametnik K. Malaček,

* Kohtumenetluse keel: poola.

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. juuni 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– MG Probud Gdynia sp. z o.o., esindajad: *radca prawny* A. Studziński ja *aplikant radcowski trzeciego roku* M. Żytny,

– Poola valitsus, esindajad: M. Dowgielewicz, C. Herma ja A. Witczak-Słoczyńska,

– Saksamaa valitsus, esindajad: M. Lumma ja J. Kemper,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: S. Petrova ja K. Mojzesowicz,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotluse puudutab nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191), muudetud nõukogu 12. aprilli 2005. aasta määrusega nr 603/2005 (ELT 100, lk 1, edaspidi „määrus"), teatavate sätete tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud MG Probud Gdynia sp. z o.o. (edaspidi „MG Probud") Poola likvideerija poolt algatatud menetluses selle äriühingu Saksamaal arestitud vara arvamiseks pankrotivara hulka.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Määruse artikkel 3 „Rahvusvaheline kohtualluvus" on sõnastatud järgmiselt:

„1. Maksejõuetusmenetluste algatamiseks on pädevad selle liikmesriigi kohtud, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Äriühingu või muu juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumisel tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta.

2. Kui võlgniku põhihuvide kese asub liikmesriigi territooriumil, on teise liikmesriigi kohus võlgniku vastu maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädev ainult juhul, kui kõnealusel võlgnikul on tegevuskoht selles riigis. See menetlus mõjutab ainult selliseid võlgniku varasid, mis asuvad viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil.

[…]”.

4 Määruse artikkel 4 „Kohaldatav seadus” sätestab:

„1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle mõjude suhtes selle liikmesriigi seadust, kelle territooriumil menetlus on algatatud, edaspidi „menetluse algatanud riik”.

2. Menetluse algatanud riigi seadustes sätestatakse menetluste algatamise, läbiviimise ja lõpetamise tingimused. Tingimustes määratakse eelkõige kindlaks:

a) milliste võlgnike suhtes saab maksejõuetusmenetlust algatada;

b) maksejõuetusmenetluses käsitletavad varad ning selliste varade käsitlemine, mille võlgnik omandab pärast maksejõuetusmenetluse algatamist;

c) võlgniku ja likvideerija volitused;

[…]

f) maksejõuetusmenetluse mõjud konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud pooleliolevad kohtuasjad;

[…]”.

5 Määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt ei mõjuta „[m]aksejõuetusmenetluse algatamine […] võlausaldajatele või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi, mis on seotud võlgnikule kuuluva materiaalse, immateriaalse, kinnis- või vallasvaraga, mis asub menetluse algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil […]”.

6 Määruse artikkel 10 näeb ette järgmist:

„Maksejõuetusmenetluste mõjusid töölepingutele ja -suhetele reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi seadus, kelle seadusi töölepingu suhtes kohaldatakse.”

7 Määruse II peatükis „Maksejõuetusmenetluse tunnustamine” sätestab artikli 16 lõige 1:

„Maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust, mille on teinud artikli 3 alusel otsustamiseks pädev liikmesriigi kohus, tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis.

[…]”.

8 Määruse artikkel 17 „Tunnustamise tagajärjed” sätestab:

„1. Kui käesolevas määruses ei sätestata teisiti, on artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluse algatamise otsusel teistes liikmesriikides ilma täiendavate formaalsusteta samad tagajärjed nagu menetluse algatanud riigi seaduse alusel, tingimusel et kõnealuses teises liikmesriigis ei ole algatatud artikli 3 lõikes 2 osutatud menetlust.

[…]”.

9 Määruse artikkel 18 „Likvideerija volitused” sätestab:

„1. Artikli 3 lõike 1 alusel pädeva kohtu poolt määratud likvideerija võib kasutada teises liikmesriigis kõiki talle menetluse algatanud riigi seadusega antud volitusi tingimusel, et selles liikmesriigis ei ole algatatud teist maksejõuetusmenetlust ega võetud maksejõuetusmenetluse algatamiseks esitatud taotluse alusel takistavaid kaitsemeetmeid. Artiklite 5 ja 7 kohaselt on tal eelkõige õigus kõrvaldada võlgniku varad sellest liikmesriigist, kus need asuvad.

[…]”.

10 Määruse artikkel 25 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Sellise kohtu otsust, kelle otsust menetluse algatamise kohta tunnustatakse vastavalt artiklile 16 ja mis käsitleb maksejõuetusmenetluse läbiviimist ja lõpetamist või kohtu heakskiidetud kompromisse, tunnustatakse ilma lisaformaalsusteta. Sellist otsust täidetakse vastavalt [(27. septembri 1968. aasta) kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmist tsiviil- ja kaubandusasjades käsitleva Brüsseli] konventsiooni (EÜT L 299,

lk 32) (muudetud selle konventsiooniga ühinemist käsitlevate konventsioonidega) (edaspidi „Brüsseli konventsioon") artiklitele 31–51, välja arvatud artikli 34 lõige 2.

Esimest lõiku kohaldatakse ka otseselt maksejõuetusmenetlusest tuleneva või sellega tihedalt seotud otsuse suhtes isegi juhul, kui selle on teinud mõni teine kohus.

Esimest lõiku kohaldatakse ka otsuse suhtes, mis käsitleb pärast menetluse algatamise taotluse esitamist võetud kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 nimetamata otsuste tunnustamine ja täitmine on reguleeritud lõikes 1 nimetatud konventsiooniga selles osas, mil määral see neid puudutab.

3. Liikmesriigid ei ole kohustatud tunnustama või täitma lõikes 1 osutatud otsust, mis võib piirata isikuvabadust või kahjustada postisaladust."

11 Määruse artikli 26 kohaselt võib „iga liikmesriik […] keelduda teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetluse tunnustamisest või sellise menetluse käigus tehtud otsuse täitmisest, kui tunnustamine või täitmine oleksid selges vastuolus tema riigikorraga, eelkõige selles sätestatud põhimõtete ning igaühe põhiseaduslike õiguste ja vabadustega."

Siseriiklikud õigusnormid

12 Poolas reguleerib maksejõuetusmenetlust maksejõuetus- ja saneerimisõigust käsitlev 28. veebruari 2003. aasta seadus (Prawo upadłościowe i naprawcze) (*Dz.U.* 2003, nr 60, rubriik 535), mida on muudetud.

13 Selle seaduse artikli 146 lõigete 1 ja 2 kohaselt tuleb nii kohtulik täitemenetlus kui ka haldustäitemenetlus, mis on võlgniku vara suhtes algatatud enne tema maksejõuetusmenetlust, peatada seaduse kohaselt maksejõuetusemenetluse algatamise päeval ja peatatud täitemenetluses sissenõutud ning veel väljamaksmata summad arvatakse pankrotivarasse.

14 Nimetatud artikli 146 lõike 3 kohaselt kuuluvad kohaldamisele samad sätted, kui nõude tagamiseks on seatud võlgniku varale tagatis.

15 Artikli 146 lõike 4 kohaselt ei ole lubatud pärast maksejõuetusmenetluse algatamist algatada võlgniku suhtes täitemenetlust nõude rahuldamiseks pankrotivara arvelt.

Põhikohtuasja asjaolud ja eelotsuse küsimused

16 Eelotsusetaotlusest nähtub, et Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku algatas 9. juuni 2005. aasta otsusega maksejõuetusmenetluse Poolas asuva ja ehitusvaldkonnas tegutseva ettevõtja MG Probud suhtes, kes teostas ehitustöid ka Saksamaal oma seal asuva filiaali kaudu.

17 Hauptzollamt Saarbrückeni (Saarbrückeni peatolliamet) (Saksamaa) taotlusel arestis Amtsgericht Saarbrücken 11. juuni 2005. aasta määrusega nimetatud ettevõtja pangakontol oleva 50 683,08 euro suuruse summa ning tagatisena viimase rahalised nõuded tema Saksa lepingupartnerite vastu. Nimetatud meetmed võeti pärast seda, kui Hauptzollamt Saarbrücken oli MG Probudi Saksamaa filiaali juhataja suhtes algatanud menetluse selle tõttu, et viimast kahtlustati töötajate lähetamist käsitlevate õigusnormide rikkumises, kuna ta oli maksmata jätnud paljude Poola töötajate töötasu ja sotsiaalkindlustusmaksed.

18 Nimetatud määruse peale esitatud kaebuse jättis Landgericht Saarbrücken rahuldamata 4. augusti 2005. aasta määrusega. Selle põhjendavas osas märkis kõnealune kohus eeskätt, et Poolas maksejõuetusmenetluse algatamise tõttu oli alust eeldada, et MG Probudi juhtimise eest vastutavad isikud võtavad arvetel olevad vabad vahendid kiiresti välja ning kannavad need Poolasse, et vältida Saksa ametivõimude juurdepääsu neile vahenditele. Landgericht Saarbrücken leidis, et maksejõuetusmenetluse algatamine MG Probudi vara suhtes ei takista selle arestimist Saksamaal. Nimetatud kohtu arvates tuleb teistes liikmesriikides algatatud maksejõuetusmenetlusi Saksamaal tunnustada, kui need on algatatud määruse artikli 1 lõikes 1 sätestatud tingimustel ning loetletud selle määruse A lisas. Kaebusele lisatud määruse koopiast ei ole aga võimalik tuvastada, kas tegemist on sellise Poolas algatatud maksejõuetusmenetlusega, mida tuleb Saksamaal nimetatud määruse A lisa alusel tunnustada.

19 Kõnesolevas maksejõuetusmenetluses on Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańskul tekkinud kahtlused Saksamaa ametivõimude poolt vara arestimise õiguspärasuse osas, kuna Poola õigusnormid, mis kuuluvad maksejõuetusmenetluses kohaldamisele seetõttu, et Poola Vabariik on menetluse algatanud riik, ei luba vara arestida pärast ettevõtja suhtes maksejõuetusmenetluse algatamist.

20 Neil asjaoludel otsustas Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas liikmesriigi haldusasutus võib, võttes arvesse […] määruse […] artikleid 3, 4, 16, 17 ja 25, st arvestades eeskirju menetluse algatanud riigi kohtu rahvusvahelise pädevuse, menetlusele kohaldatava õiguse ning maksejõuetusmenetluse tunnustamise tingimuste ja mõju kohta, juhul kui täidetud ei ole selle määruse artiklite 5 ja 10 rakendamise tingimused, arestida ettevõtja pangakontol asuva vara, kui teises liikmesriigis on algatatud selle ettevõtja maksejõuetusmenetlus (vara nn tagatisena arestimine), minnes seega vastuollu menetluse algatanud riigi õigusnormidega (määruse […] artikkel 4)?

2. Kas liikmesriigis, kus ei ole algatatud teisest maksejõuetusmenetlust ning kes peab tunnustama maksejõuetusmenetlust artikli 16 alusel, võivad haldusasutused […] määruse […] artikli 25 lõiget 1 ja järgmisi silmas pidades keelduda maksejõuetusmenetluse läbiviimiseks ja lõpetamiseks menetluse algatanud riigis Brüsseli konventsiooni artiklite 31–51 alusel tehtud otsuste tunnustamisest, tuginedes seejuures siseriiklikele õigusnormidele?”

Eelotsuse küsimused

21 Nimetatud küsimustega, mida tuleb käsitleda koos, küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt, kas sellises olukorras nagu põhikohtuasjas – pärast ühes liikmesriigi põhimaksejõuetusmenetluse algatamist – on teise liikmesriigi pädevatel asutustel

siseriiklike õigusnormide alusel õigus esiteks arestida maksejõuetuks tunnistatud võlgniku viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil asuvat vara ja teiseks keelduda tunnustamast või täitmast esimeses liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetluse läbiviimiseks ja lõpetamiseks tehtud otsuseid.

22 Selleks et nii sõnastatud eelotsuse küsimustele vastata, tuleb kõigepealt meenutada, et määruse artiklis 3 on ette nähtud kahte liiki maksejõuetusmenetlust. Selle liikmesriigi, mille territooriumil asub võlgniku põhihuvide kese, pädeva kohtu poolt artikli 3 lõike 1 kohaselt algatatud maksejõuetusmenetlusel, mida nimetatakse „põhimenetluseks", on üleüldine mõju, kuna seda kohaldatakse võlgniku vara suhtes kõigis neis liikmesriikides, kus määrus kehtib. Kui artikli 3 lõike 2 alusel algatab hiljem menetluse selle liikmesriigi pädev kohus, kus võlgnikul on tegevuskoht, siis selline menetlus, mida nimetatakse „teiseseks menetluseks", mõjutab ainult sellist võlgniku vara, mis asub viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil (vt 2. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas C-341/04: Eurofood IFSC, EKL 2006, lk I-3813, punkt 28).

23 Põhimaksejõuetusmenetluse üldine kohaldamisala mõjutab ka likvideerija volitusi, kuna määruse artikli 18 lõike 1 kohaselt võib määruse artikli 3 lõike 1 alusel pädeva kohtu poolt määratud likvideerija kasutada teises liikmesriigis kõiki talle menetluse algatanud riigi seadusega antud volitusi, eelkõige tingimusel, et selles liikmesriigis ei ole algatatud teist maksejõuetusmenetlust.

24 Sellest tuleneb, et üksnes teisese maksejõuetusmenetluse algatamine võib piirata põhimaksejõuetusmenetluse üldist kohaldamisala.

25 Lisaks sõltub määruse artikli 4 lõike 1 kohaselt pädeva kohtu kindlaksmääramisest see, millise liikmesriigi õigusnormid menetluses kohaldamisele kuuluvad. Nii põhimakse-

jõuetusmenetluse kui ka teisese maksejõuetusmenetluse puhul kohaldatakse menetluse ja selle mõju suhtes selle liikmesriigi, kelle territooriumil menetlus on algatatud, ehk „menetluse algatanud riigi" õigusnorme. Selle kohta on määruse artikli 4 lõikes 2 toodud mitteammendav loetelu menetlusküsimustest, mida reguleerivad menetluse algatanud riigi õigusnormid, sealhulgas punktis b maksejõuetusmenetluses käsitletav vara, punktis c võlgniku ja likvideerija volitused ja punktis f maksejõuetusmenetluse mõju konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustele.

26 Lisaks tuleneb määruse artikli 16 lõike 1 ja artikli 17 lõike 1 koosmõjust, et ühes liikmesriigis tehtud otsust maksejõuetusmenetluse algatamise kohta tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis ja et sellel otsusel on teistes liikmesriikides ilma täiendavate formaalsusteta samad tagajärjed nagu menetluse algatanud riigi õigusnormide alusel. Määruse artikli 25 kohaselt tunnustatakse automaatselt kõiki otsuseid peale maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse.

27 Nagu nähtub määruse põhjendusest 22, siis määruse artikli 16 lõikes 1 väljendatud prioriteedieeskiri, mis näeb ette, et ühes liikmesriigis tehtud maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis, tugineb vastastikuse usalduse põhimõttele (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 39).

28 Just vastastikune usaldus võimaldas kehtestada mitte üksnes kohtualluvuse kindlaksmääramise kohustusliku korra, mida kõik määruse kohaldamisalas tegutsevad kohtud peavad järgima, vaid ka sellele vastava liikmesriikide kohustuse loobuda kohaldamast välisriigi kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist käsitlevaid siseriiklikke eeskirju ning kohaldada selle asemel maksejõuetusmenetlustes tehtud otsuste tunnustamise ja täitmise lihtsustatud korda (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 40, ja analoogia alusel seoses Brüsseli konventsiooniga 9. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-116/02: Gasser, EKL 2003, lk I-14693, punkt 72, ja 27. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-159/02: Turner, EKL 2004, lk I-3565, punkt 24).

29 Euroopa Kohus on selles küsimuses lisaks selgitanud, et vastastikuse usalduse põhimõttele on omane, et liikmesriigi kohus, kellele on esitatud põhimaksejõuetusmenetluse algatamise taotlus, kontrollib määruse artikli 3 lõike 1 alusel oma pädevust, st uurib, kas võlgniku põhihuvide kese on selles liikmesriigis. Teisalt peavad teiste liikmesriikide kohtud tunnustama põhimaksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust, ilma et nad saaks kontrollida esimesena otsuse teinud kohtu hinnangut oma pädevuse osas (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punktid 41 ja 42).

30 Mis puudutab maksejõuetusmenetlusega seoses tehtud otsuste täitmist, siis tuleb märkida, et määrus ei sätesta sellekohaseid konkreetseid eekirju, vaid viitab artikli 25 lõikes 1 Brüsseli konventsiooni artiklites 31–51 kehtestatud otsuste täitmise korrale, välistades siiski kõik nimetatud konventsioonist tulenevad otsuse täitmisest keeldumise põhjused, sätestades need ise.

31 Niisiis on vastavalt määruse põhjendusele 22, mille kohaselt peaks mittetunnustamise põhjusi olema võimalikult vähe, nimetatud põhjusi vaid kaks.

32 Esiteks ei ole liikmesriigid määruse artikli 25 lõikest 3 tulenevalt kohustatud tunnustama või täitma maksejõuetusmenetluse läbiviimiseks ja lõpetamiseks tehtud otsust, mis võib piirata isikuvabadust või kahjustada postisaladust.

33 Teiseks võib iga liikmesriik määruse artikli 26 alusel keelduda teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetluse tunnustamisest või sellise menetluse käigus tehtud otsuse täitmisest, kui tunnustamine või täitmine oleksid selges vastuolus tema riigikorraga, eelkõige selles sätestatud põhimõtete ning igaühe põhiseaduslike õiguste ja vabadustega.

34 Seoses teise keeldumise põhjusega on Euroopa Kohus Brüsseli konventsioonist lähtudes juba varem selgitanud, et konventsiooni artikli 27 punktis 1 nimetatud avaliku korra klausli kasutamine on lubatud ainult erandjuhtudel, kuna see kujutab endast takistust ühe konventsiooni põhieesmärgi, st kohtuotsuste vaba liikumise saavutamisel (28. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas C-7/98: Krombach, EKL 2000, lk I-1935, punktid 19 ja 21, ning eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 62). Kõnealuse konventsiooni artikli 27 lõiget 1 käsitlev kohtupraktika kehtib ka määruse artikli 26 tõlgenduse osas (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 64).

35 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusetele tuleb vastata eespool esitatud kaalutlustest lähtuvalt.

36 Käesolevas asjas on selge, et MG Probudi registrijärgne asukoht on Poolas ja et 9. juuni 2005. aasta otsusega algatas Poola kohus tema maksejõuetusmenetluse.

37 Määruse artikli 3 lõikest 1 tuleneb, et äriühingu puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumisel tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta. Euroopa Kohus on selgitanud, et äriühingust võlgniku põhihuvide keskme kindlaksmääramisel ühenduse seadusandja poolt ette nähtud äriühingu registrijärgset asukohta saab arvesse võtmata jätta vaid juhul, kui objektiivsed ja kolmandate isikute poolt tuvastatavad asjaolud võimaldavad järeldada, et tegelik olukord erineb sellest, mida võiks eeldada registrijärgse asukoha alusel (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 34). Sellise juhtumiga on tegemist siis, kui äriühing oma asukohajärgse liikmesriigi territooriumil reaalselt ei tegutse. Seevastu juhul, kui äriühing tegutseb selle liikmesriigi territooriumil, kus on tema asukoht, ei piisa määruses ette nähtud eeldusest kõrvalekaldumiseks lihtsalt asjaolust, et tema majanduslikke valikuid kontrollib või võib kontrollida mõnes teises liikmesriigis asutatud emaettevõtja (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punkt 37).

38 Kuna Euroopa Kohtule esitatud toimikus puuduvad tõendid, mis välistaks määruse artikli 3 lõikes 1 sätestatud eelduse, siis näib, et MG Probudi põhihuvide kese on Poolas.

39 Määruse artikli 1 lõike 1 sõnastusest tuleneb, et maksejõuetusmenetlused, mille suhtes seda määrust kohaldatakse, peavad vastama neljale tingimusele. Tegemist peab olema kõiki võlakohustusi hõlmava menetlusega, mille aluseks on võlgniku maksejõuetus ja mille käigus võlgnik kaotab vähemalt osaliselt oma vara käsutamise õiguse ning määratakse likvideerija. Sellised menetlused on loetletud määruse A lisas ning likvideerijate nimekiri on ära toodud määruse C lisas (eespool viidatud kohtuotsus Eurofood IFSC, punktid 46 ja 47).

40 Kuna MG Probudi suhtes algatatud maksejõuetusmenetlus on loetletud määruse A lisas, siis tuleneb selle määruse artiklist 3, et Poola kohtud on pädevad põhimaksejõuetusmenetlust algatama ja tegema otsuseid selle läbiviimiseks ja lõpetamiseks. Lisaks tuleneb kõnealuse määruse artiklist 4, et arutusel oleva maksejõuetusmenetluse ja selle mõju suhtes kuuluvad kohaldamisele Poola õigusnormid.

41 Lisaks võib Poola kohtu poolt määratud likvideerija, tingimusel et ta on loetletud määruse C lisas, määruse artikli 18 kohaselt kasutada teises liikmesriigis kõiki talle Poola õigusnormidega antud volitusi, eelkõige õigust kõrvaldada võlgniku vara sellest liikmesriigist, kus see asub.

42 Nagu märkisid mitu Euroopa Kohtule kirjalikke märkusi esitanut, ei algatatud käesolevas asjas teisest maksejõuetusmenetlust ja põhikohtuasjas ei kuulu kohaldami-

sele ükski määruse artiklites 5–15, eelkõige ükski nimetatud määruse artiklites 5 ja 10 sätestatud eranditest, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus sõnaselgelt viitab.

43 Neid asjaolusid silmas pidades ja põhimaksejõuetusmenetluse üldisest kohaldamisalast tulenevalt puudutab Poolas algatatud maksejõuetusmenetlus kogu MG Probudi vara, sealhulgas Saksamaal asuvat vara, ja Poola õigusnormid kuuluvad kohaldamisele nii selle maksejõuetusmenetluse algatamise kui ka läbiviimise ja lõpetamise suhtes. Seetõttu kuuluvad need õigusnormid kohaldamisele nii teistes liikmesriikides asuva vara kui ka maksejõuetusmenetluse mõju suhtes, mis sellel võib olla nimetatud vara suhtes algatatud menetlustele.

44 Kuna Poola maksejõuetus- ja saneerimisõigust käsitleva 28. veebruari 2003. aasta seaduse, mida on muudetud, kohaselt ei ole lubatud pärast maksejõuetusmenetluse algatamist võlgniku vastu algatada täitemenetlust nõude rahuldamiseks pankrotivara arvelt, siis ei saa Saksamaa pädevad asutused siseriiklike õigusnormide alusel õiguspäraselt ette näha MG Probudi Saksamaal asuva vara suhtes täitemeetmeid.

45 Nagu nähtub määruse artiklitest 16 ja 17, tuleb Poolas algatatud maksejõuetusmenetlust teistes liikmesriikides automaatselt, ilma täiendavate formaalsusteta tunnustada ja sellel on teistes liikmesriikides samad tagajärjed nagu Poola õigusnormide alusel.

46 Lisaks, kuna Euroopa Kohtule esitatud toimikus puuduvad tõendid, mis võimaldaksid järeldada käesoleva otsuse punktides 32 ja 33 esitatud põhjuste olemasolu, siis tuleb Saksamaa kohtul, kellele kaebus esitati, tunnustada mitte üksnes Poola pädeva kohtu maksejõuetusmenetluse algatamise otsust, vaid ka muid selle menetlusega seoses tehtud otsuseid, ning ta ei või Brüsseli konventsiooni artiklite 31–51 alusel keelduda nimetatud otsuseid täitmast.

47 Kõiki eeltoodud kaalutlusi silmas pidades tuleb eelotsuse küsimustele vastata, et määrust, eelkõige selle artikleid 3, 4, 16, 17 ja 25 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas – pärast ühes liikmesriigis põhimaksejõuetusmenetluse algatamist – on niisuguse teise liikmesriigi pädevad asutused, kus ei ole algatatud teisest maksejõuetusmenetlust, kohustatud välja arvatud määruse artikli 25 lõikes 3 ja artiklis 26 sätestatud põhjustel tunnustama ja täitma nimetatud põhimaksejõuetusmenetlusega seoses tehtud otsuseid ning seega ei ole neil õigust selle teise liikmesriigi õigusnormide alusel näha ette maksejõuetuks tunnistatud võlgniku kõnealuses liikmesriigis asuva vara suhtes täitemeetmeid, kui maksejõuetusmenetluse algatanud riigi õigusnormid seda ei luba ja kui ei ole täidetud määruse artiklite 5 ja 10 kohaldamise tingimused.

Kohtukulud

48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta, eelkõige selle artikleid 3, 4, 16, 17 ja 25 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas – pärast ühes liikmesriigi põhimaksejõuetusmenetluse algatamist – on niisuguse teise liikmesriigi pädevad asutused, kus ei ole algatatud teisest maksejõuetusmenetlust, kohustatud välja arvatud määruse artikli 25 lõikes 3 ja artiklis 26 sätestatud põhjustel tunnustama ja täitma

nimetatud põhimaksejõuetusmenetlusega seoses tehtud otsuseid ning seega ei ole neil õigust selle teise liikmesriigi õigusnormide alusel näha ette maksejõuetuks tunnistatud võlgniku kõnealuses liikmesriigis asuva vara suhtes täitemeetmeid, kui maksejõuetusmenetluse algatanud riigi õigusnormid seda ei luba ja kui ei ole täidetud nimetatud määruse artiklite 5 ja 10 kohaldamise tingimused.

Allkirjad